

Arrest

nr. 68 327 van 13 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. KEMPINAIRE en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig van het dorp Omalo (Georgië) en behoort tot de etnische groep van de Kisten. In 1990 verliet u Georgië om te gaan studeren in Grozny. Uw vader en oudste broer verbleven destijdstevens in Grozny. Tijdens de opeenvolgende oorlogen keerde u kortstondig terug naar Georgië. U verbleef in Grozny tot het jaar 2000. In dat jaar verhuisde u naar Sint-Petersburg waar u uw studies gynaecologie aanving. Uw familie raakte zodoende verspreid: uzelf woonde in Sint-Petersburg, uw oudste broer Moris verbleef in Grozny, en uw ouders en uw jongste broer M. (...) leefden in Telavi (Georgië).

Enkele jaren na uw verhuis naar Sint-Petersburg, in 2002 of in 2003, verkreeg u het staatsburgerschap van de Russische Federatie. In deze periode, en meer bepaald in 2003 of in 2004, ging u samen wonen met uw vriend D. M. (...). U hield deze samenwoning verborgen voor uw familie. Dit aangezien de traditie, dewelke door uw familie sterk werd aangehangen, deze relatie verbodt. Uzelf en uw familie waren moslims en etnische Tsjetsjenen; uw vriend daarentegen is een etnische Georgiër en christen. Uit uw relatie werd uw zoon G. (...) op 17/04/2008 te Sint-Petersburg geboren. Een maand hierna, op 17/05/2008, bekeerde u zich tot het christendom.

Via derden raakten uw familieleden op de hoogte van deze feiten. Hierna werd u door hen met de dood bedreigd. Dit begon tijdens uw zwangerschap. Uw broer M. (...) belde u op en sprak van schande, nadat u bevestigd had dat u zwanger was. Hij bedreigde u hierna meermaals telefonisch en zond mensen naar u toe om u ter plaatse te bedreigen.

In de herfst van 2009 stuurde uw vriend u en jullie zoon naar zijn ouders in het dorp Sulori (Georgië). Uw vriend zelf bleef in Sint-Petersburg achter. Eind oktober-begin november kreeg u, tijdens uw verblijf bij uw schoonouders, het bezoek van uw vader, uw broer M. (...) en uw neven M. (...) en Z. (...). Op de binnenplaats ontstond er een scheldpartij, en men dreigde ermee u te vermoorden. Net toen men u wou slaan kwamen de burens aangelopen. Ze kwamen tussenbeide en slaagden erin u weg te leiden naar het huis van een buurvrouw. De politie werd gebeld en toen die arriveerden werden uw familieleden ondervraagd. Na de ondervraging door de politie vertrokken uw familieleden. Na hun vertrek werd u door de politie gehoord. De politie vertelde u hierbij dat zij u geen bescherming konden bieden aangezien u de Russische nationaliteit had. U diende zich hiervoor tot de Russische autoriteiten te wenden.

Na het incident verbleef u niet langer bij uw schoonouders. Na een verblijf van enkele dagen in Vani keerde u terug naar Sint-Petersburg. U diende in december 2009 klacht in tegen uw familieleden bij de 1 Russische autoriteiten. In dezelfde maand huwde u uw vriend op officiële wijze. Naar aanleiding van uw klacht werd er uiteindelijk een onderzoek opgestart maar dit werd in februari 2010 stopgezet nadat gebleken was dat de verblijfplaats van uw familieleden niet kon worden vastgesteld. U leefde ondertussen ondergedoken in Sint-Petersburg en veranderde periodiek van adres.

In april 2010 werd u in het geheim door uw moeder opgebeld. Zij waarschuwde u dat uw broer M. (...) op zoek was naar u en al verschillende contactpersonen had aangesproken om u te vinden. Zij vertelde u daarbij dat uw broer en uw neven banden hebben met de Kadyrovtsy en dat ze u zouden terugvinden via de Tsjetsjeense diaspora.

U besloot omwille van deze problemen de Russische Federatie te verlaten. Op 25/07/2010 werden u en uw zoon vanuit Sint-Petersburg door een smokkelaar met de wagen naar Brest gevoerd. U overnachtte er en werd vervolgens met de wagen vanuit Brest naar België gebracht. Uw man bleef wegens geldgebrek achter in Sint-Petersburg.

Op 27/07/2010 kwam u aan in België. Diezelfde dag vroeg u asiel aan. Ter staving van uw aanvraag legde u uw intern paspoort, de geboorteakte van uw zoon, een kopie van uw huwelijksakte, drie opleidingscertificaten, uw doopakte alsook die van uw zoon, een brief van het openbaar ministerie ter afwijzing van uw klacht, en drie handgeschreven brieven waarin uw schoonmoeder en burens de feiten die voorvielen in de herfst 2009 bevestigen voor. U verklaarde dat u vroeger over een internationaal paspoort beschikte, nodig om naar Georgië te reizen, maar dat dit document door de smokkelaar in beslag werd genomen.

B. Motivering

Er dient te worden geconcludeerd dat u er niet in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken. Deze conclusie is het resultaat van een geheel aan vaststellingen die zich situeren op het niveau van de oorzaak van uw vervolging, de eigenlijke vervolging en uw vertrek/reis naar België.

Wat de reden van uw vervolging betreft, verklaarde u dat u door uw familie (vader, broer en neven) werd vervolgd omwille van het feit dat u een relatie had met een (etnische) Georgiër. Uit deze relatie was bovendien een kind geboren en u had zich tot het christendom bekeerd.

Nu, wat uw echtgenoot betreft blijkt uit uw relaas dat hij nog steeds, een jaar na uw aankomst in België, in de Russische Federatie verblijft. U verklaarde dat jullie onvoldoende geld hebben opdat hij naar België kan reizen en dat bovendien de smokkelroute waarlangs u naar België reisde niet meer wordt gebruikt (CGVS 04/04/2011 p.6).

Naast deze vaststelling is doorheen uw verklaringen gebleken dat uw huidige contacten met uw man en uw kennis van zijn lotgevallen zeer beperkt zijn. Zo beweerde u tijdens uw gehoor op 20/01/2011 dat u sinds uw komst in België slechts een paar keer telefonisch contact had gehad met uw man. De laatste keer dateerde toen reeds van anderhalve maand geleden. U verklaarde hierbij dat uw man vaak van telefoonnummer verandert en dat u om zijn nieuw nummer te bekomen contact opnam met zijn zus (CGVS 20/01/2011 p.6). In dezelfde trant verklaarde u bij uw gehoor op 04/04/2011 dat uw man u sinds

uw gehoor op 20/01/2011 slechts één of twee keer had gebeld (CGVS 04/04/2011 p.2-4). Kortom, uit uw verklaringen blijkt dat u slechts zeer sporadisch contact had met uw echtgenoot. Dit is enigszins verwonderlijk te noemen. Hoewel u enerzijds beweerde dat uw gezin onrechtstreeks (via u) door uw familieleden bedreigd werd, beweerde u anderzijds eveneens dat uw man geen enkele problemen had met uw familieleden en dat hij, in tegenstelling tot u, nooit terecht is gekomen in een onoplosbare situatie (CGVS 04/04/2011 p.2-3). Op basis van uw relaas is dan ook niet aangetoond dat uw man op de vlucht is voor uw familieleden, dat hij zich hiertoe diende te verbergen, en aldus moeilijk contacteerbaar is.

Daarbij verklaarde u dat u aan informatie over uw man kon komen via een vriendin in Sint-Petersburg en via zijn zus. Uit niets blijkt echter waarom deze personen beter op de hoogte konden zijn van zijn lotgevallen, en hiertoe meer in contact konden staan met uw man, dan u.

Bovendien bleek u ondanks dit (sporadisch) contact met uw man, uw vriendin, en uw schoonzus, niet op de hoogte te zijn van de leefomstandigheden van uw man. Zo kon u niet zeggen waar uw echtgenoot juist verblijft. Tijdens uw tweede gehoor op 04/04/2011 gaf u aan dat hij in de regio Sint-Petersburg verblijft bij vrienden. Het juiste adres kon u echter niet geven en daarbij was u niet zeker van de naam van het dorp. Soortgelijk kon u evenmin zeggen of hij momenteel nog werkte (CGVS 04/04/2011 p.2). U verklaarde hieromtrent dat hij vroeger af en toe iets verdiende als chauffeur, dat hij hiertoe een wagen had maar dat u niet weet of hij deze nog heeft (CGVS 20/01/2011 p.7). Verder kon u niet duiden op basis waarvan uw echtgenoot, als Georgisch staatsburger, in de Russische Federatie verblijft. U verklaarde dit niet te weten. U gaf aan dat hij vroeger tijdelijke verblijfsvergunningen had verkregen op basis van zijn studies en jullie huwelijk. Zijn huidige situatie kent u echter niet. U gaf louter aan dat hij na verloop van zes maanden een nieuwe aanvraag had moeten indienen. In de marge werd vastgesteld dat u niet kon verklaren waarom hij in zijn hoedanigheid van echtgenoot van een Russisch staatsburger geen permanente verblijfsvergunning kon verkrijgen. U beweerde dat er waarschijnlijke verscheidene stappen moesten worden gezet om een dergelijke vergunning te bekomen, welke weet u echter niet (CGVS 04/04/2011 p.4-5). Tot slot verklaarde u dat uw man, tijdens uw verblijf in België, kortstondig was teruggekeerd naar Georgië. Dit nieuws had u van zijn zus, die in Georgië verblijft, vernomen. Wat dit betreft kon u echter niet zeggen in welke periode uw man naar Georgië was geweest, hoe lang hij in Georgië was geweest en bij wie hij daar had verbleven. U verklaarde dat hij misschien in september was teruggekeerd, dat hij misschien voor twee à drie weken was gegaan en dat hij vermoedelijk bij zijn moeder en zus had verbleven (CGVS 04/04/2011 p.5-6).

Naast deze vaststellingen over uw contact met en de lotgevallen van uw man, werd geconstateerd dat u, met uitzondering van een kopie van uw huwelijksakte en een huwelijksstempel in uw intern paspoort, geen bewijzen aanbracht die uw relatie aantonen. Wat de huwelijksakte betreft wordt opgemerkt dat zij als kopie kwetsbaar is voor vervalsing en aldus slechts een beperkte bewijswaarde heeft. Zij geeft daarbij, net als de huwelijksstempel in uw paspoort, geen uitsluitel over uw huidige relatie met D. M. (...). Andere bewijzen bracht u niet aan. Zo kon u bijvoorbeeld geen foto's van uw echtgenoot voorleggen. U gaf aan dat u bij uw vertrek geen foto's had meegenomen; u verklaarde hier niet aan te hebben gedacht (CGVS 04/04/2011 p.6).

Aansluitend werd vastgesteld dat u tijdens uw gehoor op 04/04/2011 uw huwelijksdatum niet meer met zekerheid kon geven. U beweerde dat u ofwel op 09/12/2009 ofwel op 29/12/2009 was gehuwd (CGVS 04/04/2011 p.7). Uit de kopie van uw huwelijksakte blijkt dat u op 09/12/2009 gehuwd bent. In de marge werd tevens vastgesteld dat u geen huwelijksring droeg. U verklaarde, toen u erop werd gewezen, dat u geen huwelijksring heeft (CGVS 20/01/2011 p.6).

Uit uw relaas blijkt verder dat jullie niet voor de kerk zijn gehuwd. Gezien uw bekering tot het christendom, en het doopsel van u en uw zoon hiertoe (in mei 2008), is dit op zijn minst verwonderlijk te noemen. U werd hierop gewezen en verklaarde dat jullie hiertoe de tijd niet hebben gehad (CGVS 21/01/2011 p.6).

Verder werd vastgesteld dat de geboorteakte van uw zoon de naam van zijn vader (uw man) niet vermeldt. U verklaarde dat zijn naam niet op de akte werd opgenomen omdat jullie toen nog niet gehuwd waren. Ook later heeft uw man niet geprobeerd om zich als vader te laten registreren; jullie wilden dat doen maar hadden andere zorgen (CGVS 21/01/2011 p.8). Uw zoon draagt aldus uw familienaam.

Kortom, op basis van al deze vaststellingen dient te worden gesteld dat uw huidige relatie met D. M. (...) niet is aangetoond. Deze relatie zou daarbij de basis vormen van uw problemen.

Wat uw bekering betreft werd vastgesteld dat u niet kon verduidelijken waarom u van geloof veranderd was. U gaf louter aan dat u het misschien uit liefde voor uw man had gedaan (CGVS 04/04/2011 p.14). Uw kennis over het christendom bleek daarbij zeer beperkt. Zo wist u niet wat apostelen zijn, hoeveel evangelisten er zijn, wanneer Christus geboren en gestorven is (u wist dat hij 33 jaar was toen hij stierf) en uit hoeveel delen de Bijbel bestaat. U beweerde dat u zich nooit in de materie heeft verdiept en dat u nooit de Bijbel heeft gelezen (CGVS 04/04/2011 p.14-15). Gezien deze vaststellingen kan de vraag

worden gesteld waarom u zich bekeerd heeft en waarom dit zoveel commotie zou hebben teweeggebracht. Dit te meer daar u evenmin blijkt te zijn onderricht in de islam. U gaf aan dat u door uw familie niet gelovig werd opgevoed (CGVS 04/04/2011 p.15). Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U werd hierop gewezen en verklaarde dat uw familie wel moslims zijn maar geen extremisten. Uw broer is daarbij verder gegaan, hij is diepgelovig, zij het geen wahhabiet. Deze verklaringen zijn echter niet van dien aard dat zij uw relaas kunnen dragen.

Wat de feiten van vervolging betreft werd vastgesteld dat u deze gebeurtenissen slechts vaag in tijd kon plaatsen en dat u in meerdere gevallen geen bijkomende toelichting kon geven wanneer dit vereist was. Zo kon u vooraleerst niet zeggen vanaf wanneer uw problemen concreet ontstonden. U gaf aan dat uw problemen aanvingen toen uw broer Moris u opbelde met de vraag of u zwanger was. U weet aldus dat het begon tijdens uw zwangerschap, wanneer concreet kon u echter niet zeggen. U vermoedde dat het in het begin van uw zwangerschap was, misschien in januari (CGVS 04/04/2011 p.9).

Daarbij aansluitend kon u niet zeggen hoe uw familie afwist van uw zwangerschap, van het feit dat u met een Georgiër samenleefde en tot slot dat u van geloof was veranderd. U verklaarde louter dat "mensen" (Tsjetsjenen, Georgiërs...) het waarschijnlijk hadden gezien of wisten en aan uw familie hadden verteld (CGVS 04/04/2011 p.9-10). In dezelfde lijn kon u ook over de contacten die uw broer en neven banden hadden met Kadyrovtsy, en waardoor ze u overal in de Russische Federatie konden terugvinden, geen verdere duiding verschaffen (CGVS p.12; 16).

Wat deze laatste contacten betreft werd bovendien vastgesteld dat u onnauwkeurige verklaringen aflegde over de bezoeken die Tsjetsjenen, in naam van uw broer, u zouden hebben gebracht. U beweerde dat u eerst op uw werk en daarna nabij uw woning werd opgezocht en bedreigd door enkele Tsjetsjenen. Nu, er werd vastgesteld dat u tijdens uw eerste gehoor sprak van drie bezoeken en op uw tweede gehoor slechts van twee. Meer bepaald beweerde u eerst dat u één maal op het werk werd opgezocht en twee maal op de plaats waar u woonde (CGVS 20/01/2011 p.13). Later, en in tegenstelling hiermee, verklaarde u dat slechts éénmaal mensen naar uw huis zijn gekomen (CGVS 04/04/2011 p.3).

Deze tegenstrijdigheid is treffend. Bij uw laatste gehoor werd u daarbij gevraagd deze twee bezoeken te dateren. U bleek hiertoe niet in staat te zijn. U beweerde dat het eerste bezoek (op uw werk) plaatsvond eind 2009 of begin 2010 en het twee bezoek (bij u thuis) in de lente. Een juiste maand kon u in geen van beide gevallen geven (CGVS 04/04/2011 p.3).

Soortgelijke vaststellingen werden gemaakt over uw reis naar Georgië, waar u in het dorp van uw schoonouders werd opgezocht door uw familie. Zo werd vooraleerst geconstateerd dat u niet kon verklaren waarom uw man achterbleef in Sint-Petersburg en hij u en uw zoontje, uit veiligheidsoverwegingen, naar zijn ouders zond. U verklaarde niet te weten waarom uw man niet samen met jullie naar Sulori ging. U suggereerde dat hij misschien een verdienste had (CGVS 20/01/2011 p.15).

Daarnaast werd vastgesteld dat u ook dit incident in het dorp niet precies kon dateren. U beweerde louter dat uw familieleden eind oktober-begin november naar het dorp van uw schoonfamilie waren gekomen (CGVS 20/01/2011 p.15; CGVS 04/04/2011 p.13). Gezien de ernst van dit feit, de voorname plaats ervan in uw vluchtrelaas, is het onaannemelijk dat u deze gebeurtenis niet beter kan dateren. Daarbij blijkt dat u dit feit zou hebben vermeld toen u klacht indiende bij de Russische autoriteiten (CGVS 20/01/2011 p.14; CGVS 04/04/2011 p.12). Ook dit veronderstelt een betere datering.

Hierop volgend werd geconstateerd dat u niet kon verklaren hoe uw familie wist dat u op dat moment bij uw schoonouders verbleef. Dit te meer gezien de grote afstand tussen beide plaatsen (ongeveer 240km tussen Telavi en Sulori). U beweerde wat dit betreft niet te weten hoe uw familie dit wist. U voegde daaraan toe dat uw familie, omdat het zomer was, misschien dacht dat u bij uw schoonfamilie was (CGVS 04/04/2011 p.10; CGVS 20/01/2011 p.15). Deze laatste verklaring strookt echter niet met uw relaas. Zo beweerde u immers dat het incident plaatsvond eind oktober- begin november.

De brieven die u aanbracht, van uw schoonmoeder en twee dorpelingen, en die getuigenissen zouden zijn van het incident, kunnen daarbij niet worden weerhouden als onweerlegbaar bewijs. Het gaat om persoonlijke, handgeschreven verklaringen waarvan de herkomst en objectiviteit niet kan worden gegarandeerd. Daarbij dienen een aantal opmerkingen te worden gemaakt ten aanzien van de inhoud van deze brieven. Zo wordt vooraleerst vastgesteld dat ook deze brieven geen precieze datum geven van het incident. Zij vermelden beiden eind oktober 2009. Verder wordt vastgesteld dat in de brief van de dorpeling D. G. (...) melding wordt gemaakt van drie personen die u met u ruzie maakten. Uzelf sprak altijd van vier personen (uw vader, broer en twee neven). U werd hierop gewezen en verklaarde dat deze dorpeling misschien slechts drie personen had gezien (CGVS 04/04/2011 p.16). Daarnaast staat te lezen in twee van de drie brieven, die van uw schoonmoeder en die van de dorpeling D. O. (...), dat uw familieleden u naast mondelinge ook lichamelijke beledigingen hadden aangedaan. U zelf verklaarde echter dat u enkel mondeling was bedreigd (CGVS 04/04/2011 p.13). U werd ook hierop op

gewezen en verklaarde dat de briefschrijvers misschien bedoelden dat uw vader u wou slaan (CGVS 04/04/2011 p.15).

Wat het schrijven van de Russische autoriteiten, in reactie op uw klacht bij hen, betreft wordt vastgesteld dat zij geen details verstrekt over de aard van de klacht. Aldus kan zij niet gezien worden als een bevestiging van uw problemen. Daarbij werd geconstateerd dat u ook wat deze klacht betreft slechts onnauwkeurige informatie kon verstrekken. Zo kon u niet zeggen wanneer u klacht had ingediend. U verklaarde dat u die dag helemaal vergeten bent. Ook de maand kon u niet met zekerheid zeggen (CGVS 04/04/2011 p.11-12). U wist evenmin met zekerheid bij welke instantie u klacht had ingediend. U beweerde dat u toen in het Primorski district (Sint-Petersburg) woonde en u dus waarschijnlijk daar klacht had ingediend (CGVS 04/04/2011 p.11). U kon verder niet zeggen van welke instantie de brief kwam, die als antwoord op uw klacht kwam en die u voorlegde. U gaf aan dat hij waarschijnlijk afkomstig was van de ROVD van het district Primorski.

Al deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw vervolging aan.

Als laatste dient gewezen te worden op uw reisroute. U verklaarde dat de smokkelaar u met een wagen vanuit Sint-Petersburg naar Brest had gebracht. U zou in Brest overnachten hebben om vervolgens met de wagen naar België te worden gevoerd. U verklaarde daarbij dat u over een internationaal paspoort beschikte, maar dat dit document u iets meer dan twee maanden voor uw uiteindelijke vertrek ontnomen werd door uw smokkelaar (CGVS 20/01/2011 p.7, 9). Nu, wat uw internationaal paspoort betreft verduidelijkt u niet waarom dit document door de smokkelaar in beslag werd genomen en het document u nadien niet meer kon worden teruggegeven (CGVS 20/01/2011 p.7). Het is u niet eens duidelijk of uw internationaal paspoort werd ingehouden met de bedoeling het voor uw inreis in de Europese Unie te gebruiken (CGVS 20/01/2011 p.10). U kon daarbij niet verklaren hoe u de grens met de Europese Unie kon overschrijden. U weet enkel dat de chauffeur op een bepaald moment - u weet niet aan welke grenspassage - is uitgestapt en iets heeft getoond aan iemand, mogelijk een politieagent (CGVS 20/01/2011 p.9-10). Daarnaast werd er geconstateerd dat u niet kon zeggen welke landen u passeerde op uw weg van Brest naar België. U verklaarde dat u er niet op lette en in shock was; u mocht tevens geen vragen stellen aan de smokkelaar. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u niet meer informatie kan geven over uw reis. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte zou hebben gebracht over de manier waarop de grens zou worden overgestoken. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u op een andere manier, mogelijk met gebruik van uw internationaal paspoort, naar België bent gereisd. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u aanbracht zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen. De drie brieven ter getuigenis van het incident in het dorp Sulori, het antwoord van de Russische autoriteiten op uw klacht (dd.22/02/2010), de kopie van uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw zoon werden hierboven reeds besproken. Uw intern paspoort, uw opleidingscertificaten en de doopaktes van uw zoon en u brengen daarbij geen informatie aan die op uw problemen zou wijzen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de motiveringsverplichting.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij (nog) een relatie heeft met D. Zo wijst de bestreden beslissing dat verzoekster weinig contacten heeft met haar man en hij ook geen problemen heeft met haar familie ondanks de bedreigingen die ten aanzien van hem geuit zouden zijn.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat haar man inderdaad *"minder gevaar loopt en dus minder op de vlucht moet voor haar familieleden, maar toch voldoende om zich overal open te vertonen en gul te zijn met zijn contactgegevens."*

De Raad stelt vast dat verzoekster bevestigt dat haar man eigenlijk geen problemen heeft met haar familie.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat zij nu minstens drie keer per week met haar echtgenoot contact heeft en dus veel meer dan in het begin. De Raad kan slechts vaststellen dat deze plotse intensivering van de rechtstreekse contacten als weerlegging van een van de motieven van de bestreden beslissing niet overtuigt.

Daar waar de bestreden beslissing er op wijst dat de echtgenoot van verzoekster niet vervoegd heeft in België stelt het verzoekschrift dat de echtgenoot met zijn kwalificaties en een totaal gebrek aan talenkennis in België zijn brood niet kan verdienen. Hij vindt de afweging van het gevaar en de negatieve gevolgen op financieel vlak te zwaar.

De Raad stelt vast dat dit een bevestiging is van de beperkte vrees van de betrokkene en alleszins geen aanwijzing van een huidige en duurzame relatie met verzoekster. Tijdens het gehoor (20 januari 2011, p. 7) stelde verzoekster dat haar man geen beroep uitoefende: *"Nee, maar hij doet af en toe iets, hij verdient maar anders durft hij niet te werken."*

De bestreden beslissing wijst er ook op dat verzoekster niet duidelijk kon aangeven op welke basis haar echtgenoot in de Russische Republiek kon verblijven. Hij zou verblijven op basis van een tijdelijke registratie voor zes maanden op basis van zijn huwelijk met verzoekster. Verzoekster stelt tijdens het gehoor (p. 4 en 5) dat haar echtgenoot naar Georgië is teruggekeerd om een visum te krijgen voor drie maanden. Na elke beëindiging moet hij terugkeren naar Georgië. In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat haar echtgenoot inmiddels een verblijfsvergunning voor Rusland bekomen heeft. Zij bepaalt niet nader op welke basis en legt hiervan geen bewijs voor. Haar verklaringen in dit verband blijven derhalve even vaag en weinig overtuigend.

Daar waar de Raad meent dat de huwelijksdatum en het dragen van een ring geen overtuigend motief is stelt de Raad vast dat verzoekster bij het Commissariaat-generaal stelde dat zij geen huwelijksring heeft terwijl zij in haar verzoekschrift stelt dat zij thuis wel een trouwring heeft maar die niet heeft meegenomen naar België.

Daar waar de Raad meent dat een eventueel huwelijk voor de Kerk geen overtuigend motief is stelt de Raad vast dat verzoekster stelt dat zij uiteraard voor de kerk wil trouwen, maar in het dorp van zijn ouders in Georgië en het daarom uitgesteld hebben. Voorheen vermeldde verzoekster gewoon dat zij de tijd niet hadden op te huwen.

Daar waar de bestreden beslissing stelt dat de geboorteakte van de zoon van verzoekster de vader niet vermeldt stelt het verzoekschrift dat er geen tijd voor gemaakt kon worden. Dit overtuigt niet daar verzoekster ongeveer twee jaar na de geboorte van haar zoon het land verlaten heeft.

De bij het verzoekschrift gevoegde foto's hebben geen bewijswaarde. De Raad meent dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

De voorlegging van de originele huwelijksakte en een kopie van het paspoort van de echtgenoot is geen weerlegging van de bovenvermelde motieven uit de bestreden beslissing. De Raad schaaft zich achter het motief uit de bestreden beslissing dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij (nog) een relatie heeft met D.

2.3. De bestreden beslissing wijst er op dat de bekering van verzoekster tot het christendom niet overtuigt. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift: *"Dit is toch maar logisch als men wil trouwen met een christen."* Verder stelt verzoekster dat zij religie eerder als een mannenaangelegenheid beschouwt.

De Raad ziet het vanzelfsprekende niet in van de noodzaak om zich te laten bekeren om te huwen met een christen.

De bestreden beslissing stelt dat de verklaringen van verzoekster met betrekking tot de feiten van vervolging niet overtuigend zijn. De Raad meent dat de situering in de tijd van de feiten geen doorslaggevend motief is, maar verzoekster zou moeten weten of ze één of twee keer op haar woonplaats bedreigd werd. De loutere ontkenning van haar verklaringen is geen weerlegging van dit motief.

In zoverre verzoekster stelt dat zij een niet zo goed geheugen heeft, antidepressiva gebruikt en het moeilijk heeft met data stelt de Raad vast dat dit niet blijkt uit het ter zitting neergelegde getuigschrift waar sprake is van hoofdpijn en geneesmiddelen in dit verband.

2.4. Het incident met betrekking tot het conflict bij haar schoonouders overtuigt evenmin. Er is in de neergelegde brieven sprake van feiten einde oktober en dus later dan het begin van de herfst en onder meer van lichamelijke beledigingen terwijl verzoekster slechts verbale beledigingen vermeldt. Verzoekster legt ook geen enkel bewijs voor van deze reis, bijvoorbeeld haar internationaal paspoort.

Getuigschriften van privépersonen kunnen een bijkomend bewijs zijn van de door verzoekster aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde. Dit geldt ook voor de ter zitting neergelegde bijkomende getuigschriften in dit verband.

2.5. De bestreden beslissing wijst er terecht op dat verzoekster met betrekking tot de brief van de Russische overheden geen details kon verstrekken over de aard van de klacht. In het verzoekschrift stelt verzoekster dat zij documenten met precieze info zal proberen te bekomen en te bezorgen. Dit is geen weerlegging van de vaagheid van haar verklaringen. De Raad stelt vast dat zij in dit verband geen bijkomende documenten of informatie voorgelegd heeft.

2.6. Wat de reisweg betreft citeert verzoekster het motief uit de bestreden beslissing en stelt dat zij geen informatie van de smokkelaar kreeg. Dit is geen weerlegging van de vaagheid van haar verklaringen.

De Raad stelt vast dat verzoekster zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen of niet overtuigende aanvullingen van deze verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete en overtuigende argumenten in een ander daglicht te stellen.

Verzoekster heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS